

toret, er Forholdene meget ringere, end de var paa den gamle Plads. Paa Stationen havde Publikum Ventesaalen eller Forhallen at opholde sig i, naar de f. Eks. ventede paa deres Aftenpost, men paa det nuværende Postkontor er der udenfor Skranken kun Plads for et Par enkelte Personer. Man kan naturligvis opholde sig udenfor i den frie Luft, naar Vejret tillader det, men om Vinteren, naar man i Sne og Kulde er naaet derhen ad en privat, mørk og daarlig Vej, der til enkelte Tider næsten er bundløs, er det ikke lystigt at opholde sig udenfor; derfor er der mange, som hellere renoncerer paa deres Post for den Aften og venter med at faa den til næste Dag.

Men det er ikke alene Postkontorets Lokaler og den Vej, der fører dertil, der er slette. Hele den Lejlighed, der i samme Ejendom bydes Postmesteren, er paa mange Maader af en saa uheldig Beskaffenhed, at der var god Grund for Staten til at raade Bod derpaa ved straks at opføre en tidssvarende Bygning til Postkontoret. Saa vidt jeg ved, har det paa et givet Tidspunkt været Meningen, at en Bevilling dertil allerede skulde have været opført paa det foreliggende Finanslovsforslag, og at Bygningen skulde have været færdig til Indflytning 1. Maj 1919. Endvidere tror jeg at vide, at der er udarbejdet Tegninger, Planer og Overslag dertil. Af hvilken Grund Sagen dog ikke er blevet fremmet, er mig stadig en Gaade. Fra Statens Side opfordres Autoriteterne ofte til gennem Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg at tage Arbejdet op for at give ledige Kræfter Arbejde, hvad der jo ogsaa er ganske naturligt. Jeg synes, der her er et Tilfælde, hvor der havde været god Anledning for Staten til at give et godt Eksempel ved allerede nu at paabegynde Opførelsen af en Postbygning, da det dog indenfor den nærmeste Fremtid bliver nødvendigt at skride dertil.

En anden Sag, jeg gerne kort vil omtale, er den Pleje, der undertiden bliver Soldaterne til Del, naar de ligger under Lægebehandling. Det er blevet mig meddelt, at en Soldat, der for nylig laa syg ude i Værløselejren med ret høj Feber, forlangte at faa et ekstra Tæppe tildelt, men at dette desværre blev ham nægtet. Jeg synes, der er god Grund til at omtale et saadant Forhold. Vi ved alle, hvor uheldigt, for ikke at sige farligt, det er, at man ligger og fryser, naar man er febersyg. Gerne vil jeg have Lov til at henstille til den højtærede Forsvarsminister

saa vidt muligt at sørge for, at den Slags Ting ikke indtræffer, og, hvis der maatte fremkomme Klage over et saadant Tilfælde, da at tage et berettiget Hensyn dertil.

Jeg vil ogsaa kortelig omtale en Klage, der høres fra mange Soldater, der ligger indkvarterede i Uddannelseslejre eller paa Kaserner og faar Kost fra Markentenderiet, over, at der saa at sige aldrig tildeles dem Franskbrødsrationer. Dette maa bero paa en beklagelig Misforstaaelse, thi Faktum er jo, at de har Ret til at faa udleveret en Ration, der svarer til, hvad ethvert andet Menneske faar. Der maa jo være andre, der faar tildelt de Rationer, som unddrages Soldaterne. Hvem disse andre kan være, hverken kan eller vil jeg gøre Forsøg paa at udtale mig om. Men den Slags Fejltagelser haaber jeg vil blive rettet, naar den højtærede Forsvarsminister faar Kendskab til disse uheldige Forhold.

Det er jo nu første Gang efter et Valg efter den nye Grundlov, at vi behandler et Forslag til Finanslov, og det er jo almindelig Coutume ved Finanslovbehandlingen, at Ordet er frit, med andre Ord, der kan tales om alt mellem Himmel og Jord. Og naar nu de fleste nyalvalgte Medlemmer for første Gang faar Lejlighed til at udtale sig paa denne Plads, antager jeg, at vi alle gerne vil udtale os paa en saadan Maade, at vi maa finde Forstaaelse saavel hos de enkelte Medlemmer i dette høje Ting som udenfor denne Sal. For mit Vedkommende gælder det, at jeg møder med den bedste Villie til at deltage i Arbejdet ikke alene for, hvad der kan tjene den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, og det Parti, jeg tilhører, men for, hvad der kan tjene det hele Folk. Det skal ikke være min Stræben at arbejde for en enkelt Klasse eller en enkelt Stand, men at være med i Arbejdet for det, der kan gavne det hele Samfund.

Jeg troede, før jeg kom ind i denne Sal som Medlem af dette høje Ting, at der ikke her var noget, som hed Smaatskaarethed, at man ikke for meget fordybede sig i Formerne, men at man viste Storsyn og saa udover, hvad der tjener smaalige Partiinteresser. Dog dette har efter min Opfattelse ikke altid været Tilfældet. Der har her ved Finanslovbehandlingen været rig Lejlighed til at gøre et Studium over de forskellige Talers Indhold. Der er talt paa mange forskellige Maader, ud fra mange forskellige politiske Grundsyn. Der er holdt Taler, der havde